

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن – المان
۲۰۰۹ | ۱۱ | ۰۴

ماکیان [خوشبختی]

شکر درگاه ایزد منان
انتخابات ما ، شدی پایان
آنقدر ساز شان بلند بودی
گوش ، کر گشت و ، لَق شدی دندان
مغز ، گندید و ، کله ها پوسید
حرف حق را کسی نکرد بیان
در و ، دیوار شهر ابلق شد
هر که ، تصویری کرده آویزان
هر طرف ، ساز و دمبک و دولک
باشعار جفنگ و ، پُر هذیان
اتن و رقص شان به موج فشار
درد سر شد نصیب پیر و جوان
گوئیا محشری شدی برپا
همه در اضطراب و در هیجان
یا که روز قیامت است و ، رسید

زلزله ، رعد و برق و ، هم طوفان
دابة الارض ، باخر دجال
مردمان را نموده سرگردان
ايهاالناس ، احتياط كنيد
زانكه دجال هاست ، در ميدان
يكي گوويد ، عصاي موسايم
چو سليمان ، مهربان و نشان
ديگري ميگه ، مرده ، زنده كنم
دم عيساست ، بنده را به دهان
يكي باريش و پشم ، رنگ بدل
شده از خردجال ، پشتيبان
ديگري ، باپلان شيطاني
مي كُنه استخاره ، بايزدان
تا بگوويد خدا ، كه اي صبغت !
برسان اين خبر به افغانان
كه خدا گفته ، انتخاب كنيد
(كرزي) بي را كه داره چشم چران
(صبغت الله) به عجز ، ميگويد
اي كريم و رحيم و اي رحمان
كار (كرزى) دگر خراب شده
زانكه افتاده ، دست بدماشان
گرچه من خود ، رئيس بدماشم
رهبر باند مافيای زمان
رفته نافتم ، ز استخاره كدن
اي خدا ! حال مانده ام حيران
پس ازين ، استخاره مي كنم
كه شدم روسيه ، به سطح جهان
ديگري ميدهد به ما اخطار
كلشنكوف و ، تانك و ، با هاوان

دزد یکسو و ، کاروان یکسو
می درانند گلو ، خدا گویان
زین بگو و مگو ، همه خسته
از تَقَلُّبُ ، تَخَلُّفِ ایشان
طالبان گفته ، هرکه رأی دهد
دگر هرگز ندارد انگشتان
آنکه نه شرم و نه حیا دارد
گل بدین و ، خار بی ایمان
باعث اینچنین تباهی ما
اسپ ایران ، الاغ پاکستان
حال ، یک خواهشی ز حامد جان
فگند دور ، پیرن و تنبان
دریشی کرده نیکتایی زند
پاک و پاکیزه مثل (غازی امان)
شاید این گفته ها ، بجا باشد
زانکه او شخص اول افغان
گر نباشد به او توان خرید
کهنه (عبدالله) ، شده ارزان
زانکه میخواست ، ائتلاف کند
رد شد از سوی کرزی اش ، آسان
بعد گفتا که برکنار شوند
وزرای فلان جا و فلان
ورنه باید که انصراف کنم
چالشی آید از زمین و زمان
باز هم رد شد و ، در آخر کار
چال نو آفرید و ، شوم پلان
بخت برگشته انصراف نمود
مصرف خود گرفت ، چند چندان
فلمی بود و ، ولی بخیر گذشت

گرچه شد فیر، راکت و هاوان
اینهمه بازی. سیاست بود
حیف ، بیچاره مردمان قربان
عاقبت ، (ماکیان بدبختی)
ششت ، تالاق و فرقِ کرزی خان
قرعه فال و چالِ استعمار
شد بالاخر ، نصیبِ بی خردان
باز آن دیگ و ، باز همان کاسه
باز هم ، آن خر و همان پالان
ای خدا ! این چه حال و احوال است
جلو اسپ بسته ، پشتِ خران
دوش (ناظم) ز صدق ، میگفتی
باز جمهوری است و (کرزی) جان
چپن و آن کلاه سُور و کبود
باز آن پیرن و ، همان تنبان
باز هم چشمک است و لب چوشی
یخن چرک و ، لکه دامان
گفتمش ، غم مخور برادر من
قلم ماوتست ، در جولان
طبع ما همچو بحر طوفانزا
که پُر از دُرّ و ، گوهر و مرجان
نقد ما ، بیخ می کُند ، به خدا
لازم بیل و تیشه نیست ، به آن
طنز ما ، آب میکند دل سنگ
نیست حاجت ، به اشک و آه و فغان
سخت فولاد ، نرم پنبه شود
نه به کوره ، نه چکش و سندان
صرف ، بایک نشیده ساده
فاش سازم ، تمام رازِ نهان

پای خدمت ، هرآنکه کج بینهَد
راکتِ شعرِ ما شود پیران
نقدِ « نعمت » اگر قبول نشد
رائه گوره ، دایی گزاو ، میدان